

Videnskab mere eller mindre international; men hvad enten Udlandets Videnskabsmænd læse vore Videnskabsmænds Afhandlinger i et udenlandsk Fagskrift eller i et paa et europæisk Hovedsprog udgivet dansk Tidsskrift, kan jeg ikke forstaa, at det skulde have nogen Indflydelse paa, hvorvidt man i Udlandet kan annektere vore Videnskabsmænd eller deres Videnskab, men det er maaske min Fejl.

Hvad angaar Spørgsmaalet om afdøde Biskop Fredrik Nielsens Bibliotek, har det ærede Medlem godt forstaaet, at Finansudvalgets Forslag ikke betyder det samme som, at det skulde finde, at der ikke var Grund for Staten til at erhverve denne Bogsamling. Men jeg vil blot gerne overfor Udtalelser fra de ærede Medlemmer for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), Hillerød (Dinesen) og senest det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) sige, at jeg synes ikke rigtig om, at Spørgsmaalet skal afgøres efter det Hensyn, at det er en fortjenstfuld Mand, som har efterladt Biblioteket, en Mand, som med Rette maa siges at have haft stor Betydning paa et eller flere Omraader for vort Land. Jeg vilde gerne, at Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Bogsamling er værd at erhverve for Staten, og hvad dens Værdi som Bogsamling er, skulde afgøres fuldstændig uafhængigt af vedkommende Mands Fortjenester. Jeg mener for Resten heller ikke, at man der skal være smaalig med Vurdering af hvert enkelt Bind; det er ikke det, jeg tilsigter. Men jeg vil ikke have, at Betalingen for Bogsamlingen skulde ses under den Belysning, at det er en Mand, der har haft en betydelig og i hvert Tilfælde af de fleste anerkendt stor Indflydelse paa Udviklingen i vort Folk. Lad os afgøre Spørgsmaalet om Værdien af Bogsamlingen for sig; dette er jo noget for sig. Jeg gaar ogsaa ud fra, at der ikke er noget til Hinder for, at der mellem 2den og 3die Behandling kan finde fornyede Forhandlinger Sted mellem Arvingerne, Ministeriet og Finansudvalget, saa det kan lykkes at faa Bogsamlingen for en Betaling, som kan anses for passende, naar alle Forhold tages med i Betragtning. Men jeg vil ikke gerne have, at Betalingen for Bogsamlingen skal ses ud fra den Belysning, at det er en Værdsættelse af afdøde Biskop Nielsens Betydning for vort Folk. Det er sikkert ikke heldigt paa den Maade at komme til at afgøre den Betydning, en Mand har haft, ved at ansætte den i Tusinder, enten det

nu bliver 10,000 eller 20,000 eller noget derimellem.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Biskop Nielsen havde haft en aarlig Understøttelse af Staten, men havde frasagt sig den. Jeg tror ogsaa, at det er et meget sjældent Tilfælde, og jeg har i sin Tid her i Tinget, da dette Spørgsmaal forelaa, udtrykkelig fremhævet med Anerkendelse paa Finansudvalgets Vegne, at man dog en Gang imellem saa en Mand, som sagde: Nu trænger jeg ikke længere til den Understøttelse, som Staten yder mig, og giver derfor Afkald paa den. Jeg fandt dog ikke Anledning til i Gaar at gentage det; thi naar man skal tale om 60 Ændringsforslag i Løbet af 60 Minutter, kan man ikke ofre saa forfærdelig mange Minutter paa hvert enkelt af disse Spørgsmaal, som komme til at foreligge, men man er nødt til i nogen Grad at indskrænke sig. For øvrigt fandt maaske endda flere Medlemmer, at det tog tilstrækkelig Tid.

Maatte jeg endelig i Anledning af, hvad der blev sagt i Gaar af det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen) angaaende Børnehjemmene, sige, at det er en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, naar han mener at kunne gaa ud fra, at Sagen er klaret med, at man som Betingelse for større Statstilskud til Børnehjem siger, at saa maa de ikke sætte Betalingen ned for de Børn, de have eller i Fremtiden optage paa Børnehjemmene. Jeg tillod mig i Gaar at henvise til de Forhandlinger, som blev førte her i Tinget i Fjor angaaende Forslaget om „Børn avlede udenfor Ægteskab“. Jeg skal ikke komme tilbage hertil, men kun henvise det ærede Medlem til at undersøge de Oplysninger, der nu findes i Rigsdagstidenden som Bilag til den Betænkning, Udvalget afgav. Han vil der se, at taget i Gennemsnit og næsten ogsaa taget enkeltvis er saa at sige alle Vegne den Betaling, Kommunerne maa yde for deres Plejebørn — det nævnte jeg ogsaa i Gaar som det normale — af den Størrelse, at man i mange Kommuner er oppe paa en Betaling af over 100 Kr. i Gennemsnit, navnlig for Landkommunernes Vedkommende, og det ligger i, at man i stigende Grad, naar det kan lade sig gøre, gaar til at anbringe Børnene i Plejehjem i Stedet for i Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Det anser jeg for en heldig Udvikling, og jeg vil derfor ikke være med til, at man ved at give større Statstilskud til Børnehjemmene